

Het Boek Daniël - Nummer negentien

De profetische betekenis van het woord 'uur' in het boek Daniël

Jeff Pippenger

2023-12-14

Het woord „uur”, dat in het Oude Testament uitsluitend in het boek Daniël voorkomt, wordt steeds in verband gebracht met een of andere vorm van oordeel. In hoofdstuk drie stelt het de zondagswet voor, met de nadruk op het vaandel dat door Sadrach, Mesach en Abednego wordt vertegenwoordigd.

In hoofdstuk vier vertegenwoordigt het de komst van de waarschuwing van de boodschap van de eerste engel in 1798. Wanneer het de tweede keer in hoofdstuk vier wordt gebruikt, vertegenwoordigde het de opening van het onderzoekend oordeel op 22 oktober 1844. In hoofdstuk vier vertegenwoordigen de twee toepassingen van het woord „uur” de geschiedenis van de boodschappen van de eerste en de tweede engel van 1798 tot 1844. Die geschiedenis is de geschiedenis van de zeven donderslagen van Openbaring tien. De zeven donderslagen worden weergegeven door de twee keren dat het woord „uur” in hoofdstuk vier wordt gebruikt, en vertegenwoordigen daarom ook de geschiedenis van de derde engel vanaf 1989 tot aan de spoedig komende zondagswet.

In hoofdstuk vijf vertegenwoordigt het woord „uur” eveneens de zondagswet, maar daar ligt de nadruk op het einde van het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie, de Verenigde Staten, zoals getypeerd door het einde van het eerste koninkrijk van de Bijbelse profetie, Babylon. In hoofdstuk drie lag de nadruk op de banier in de vurige oven, maar in hoofdstuk vijf ligt de nadruk op het lot van Belsazar en zijn bijzondere oordeel, hoewel Daniël uiteindelijk wel in het verhaal verschijnt als een voorafbeelding van de banier.

Bij de zondagswet worden het „uur” van Nebukadnezars inwijding en de dood van Belsazar voorgesteld. Het „uur” dat in hoofdstuk vier wordt voorgesteld als de opening van het oordeel, duidt op de aanvang van het onderzoekend oordeel op 22 oktober 1844, en het duidt tevens op de aanvang van het uitvoerend oordeel bij de zondagswet. Hetzij de opening van de boeken van het oordeel in het hemelse heiligdom op 22 oktober 1844, hetzij het begin van het oordeel van God dat gebracht wordt over hen die de verlossing hebben verworpen: aan het begin van het uitvoerend oordeel bij de zondagswet wordt de waarschuwing voor elk van beide naderende oordelen in Daniël hoofdstuk vier voorgesteld door het eerste gebruik van het woord „uur”, en het werkelijke begin van elk van beide typen oordeel wordt voorgesteld door de tweede keer dat het woord „uur” in hoofdstuk vier wordt gebruikt.

De grammaticale term voor het woord „uur” zoals Daniël het gebruikt, is dat het een „polysemie” is. Een polysemie is een woord dat verschillende definities heeft die alle onder dezelfde noemer kunnen worden samengebracht. De vijf keer dat Daniël het woord „uur” gebruikt, verwijzen alle naar oordeel, maar elk daarvan behandelt verschillende aspecten van óf Gods vergeldend oordeel,

dat Zijn uitvoerend oordeel wordt genoemd, óf Gods onderzoekend oordeel, waarin Hij bepaalt wie wel of niet gered zal worden. Of het nu gaat om het onderzoekend oordeel dat op 22 oktober 1844 begon, of om het uitvoerend oordeel dat begint bij de spoedig komende zondagswet, beide oordelen zijn progressief van aard. Gods vergeldend, of uitvoerend, oordeel begint bij de zondagswet en neemt geleidelijk in hevigheid toe, totdat het uiteindelijk uitmondt in het einde van de genadetijd voor de mensheid en de zeven laatste plagen.

Daniël hoofdstuk vijf gebruikt het woord „uur” om Gods uitvoerend oordeel te illustreren, zoals weergegeven door de dood van Belsazar en het einde van de natie waarover hij regeerde.

Op hetzelfde uur kwamen de vingers van een mensenhand tevoorschijn en schreven tegenover de kandelaar op de gepleisterde wand van het paleis van de koning; en de koning zag het gedeelte van de hand dat schreef. Daniël 5:5.

Het uitvoerende oordeel begint bij de zondagswet, die ook wordt voorgesteld door Nebukadnezars inwijding van het gouden beeld, maar dat „uur” heeft meer betrekking op de verlossing van Gods volk in de crisis die door de zondagswet wordt teweeggebracht. Het uitvoerende oordeel over de hoer van Tyrus, en ook over de Verenigde Staten, begint bij de zondagswet, die het „uur” is dat in het boek Daniël een symbool van oordeel vormt.

En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij geen deel hebt aan haar zonden en opdat gij niet ontvangt van haar plagen. Want haar zonden zijn opgestapeld tot aan de hemel, en God heeft haar ongerechtigheden in gedachtenis gebracht. Vergeld haar gelijk ook zij ulieden vergolden heeft, en verdubbelt haar dubbel naar haar werken; schenkt haar dubbel in de beker die zij gevuld heeft. Naarmate zij zichzelf verheerlijkt heeft en weelderig geleefd heeft, geeft haar zoveel pijniging en rouw; want zij zegt in haar hart: Ik zit als een koningin en ben geen weduwe en zal geenszins rouw zien. Daarom zullen haar plagen op één dag komen: dood en rouw en hongersnood; en zij zal met vuur volkomen verbrand worden; want sterk is de Heere God, Die haar oordeelt. En de koningen der aarde, die met haar gehoereerd en weelderig geleefd hebben, zullen haar bewenen en over haar weeklagen, wanneer zij de rook van haar verbranding zullen zien, van verre staande uit vrees voor haar pijniging, en zeggende: Wee, wee, de grote stad Babylon, die sterke stad! want in één uur is uw oordeel gekomen. Openbaring 18:4–10.

De zondagswet in de Verenigde Staten, die het begin is van het uitvoerend oordeel, dat eveneens voortschrijdend is, vangt aan in het „uur” waarin Gods kinderen, die nog in Babylon zijn, door de banier worden uit geroepen. Het is het „uur” waarin het oordeel komt over „die grote stad, Babylon”. Haar oordeel, voorgesteld door het woord „uur”, omvat de periode waarin Gods andere kudde uit Babylon wordt geroepen.

En te dien dage zal er een wortel van Isaï zijn, die staan zal tot een banier der volken; naar Hem zullen de heidenen vragen; en Zijn rust zal heerlijk zijn. En het zal geschieden te dien dage, dat de Heere ten tweeden male Zijn hand weder aanleggen zal om het overblijfsel van Zijn volk, dat overgebleven zal zijn, los te kopen uit Assyrië, en uit Egypte, en uit Pathros, en uit Cusj, en uit Elam, en uit Sinear, en uit Hamath, en van de eilanden der zee. En Hij zal een banier oprichten voor de volken, en de verdrevenen van Israël verzamelen, en de verstrooiden

van Juda bijeenbrengen van de vier einden der aarde. Jesaja 11:10–12.

De Heere riep in 1844 in de beweging van de eerste engel mensen uit Babylon, en de tweede engel van die geschiedenis moet in de laatste dagen worden herhaald, wanneer „de Heere ten tweeden male wederom Zijn hand zal aanleggen om het overblijfsel van Zijn volk te verwerven”. Het overblijfsel van het volk dat Hij „wederom” uitroept, is niet het banier, want het banier is de „wortel van Isaï”, die opstaat als het „banier” tot wie de „heidene zullen vragen”. Voor de tweede maal zal God de volken uit Babylon uitroepen.

Hij zal dit doen door eerst “de verdrevenen van Israël” bijeen te brengen, die “de verstrooiden van Juda” zijn en die komen “van de vier hoeken der aarde”, wanneer zij aan het einde van drieënhalve dag, waarin zij dood op de straat hebben gelegen uit Openbaring hoofdstuk elf, die door Ezechiëls dal van dode en dorre beenderen loopt, bijeenvergaderd worden.

Het „uur” waarin het uitvoerende oordeel begint voor „Babylon”, die „machtige stad”, is hetzelfde „uur” van de „grote aardbeving” van Openbaring elf. Gods uitvoerende oordeel begint in dat „uur”, want in Openbaring, hoofdstuk elf, worden er in het „uur” van de aardbeving zeven duizend gedood. Die zeven duizend werden uitgebeeld door de „allersterkste mannen” van Nebukadnezar, die omkwamen toen zij Sadrach, Mesach en Abednego in de oven wierpen, die „zevenmaal” heter dan gewoonlijk was gestookt. In de Franse Revolutie vertegenwoordigden de „zeven duizend” het koningshuis van Frankrijk, of zijn machtige mannen. Niet alleen werd Belsazar in hoofdstuk vijf gedood, maar ook zijn leger werd vernietigd. Het „uur” van de zondagswet begint met de vervolging die wordt voorgesteld door Gods volk dat in de oven wordt geworpen, maar het markeert ook het begin van Gods uitvoerende oordeel over de grote stad Babylon.

Het is ook het „uur” van de grote aardbeving in de grote aardbeving van Openbaring hoofdstuk elf, wanneer de voorheen dode beenderen, die door het beest uit de bodemloze put op de straat waren gedood, als een banier naar de hemel worden opgeheven. Daar is het ook hetzelfde „uur” waarin de derde Wee, die ook de zevende bazuin is, wordt geblazen. De zevende bazuin is de derde Wee, en het doel van die laatste Wee-bazuin is niet alleen om oordeel te brengen over hen die de zondagse eredienst afdwingen, maar ook om de volken toornig te maken. De derde Wee, de zevende bazuin en het toornig maken van de volken zijn alle symbolen die betrekking hebben op de profetische rol van de islam, en zij zijn alle geplaatst in het „uur” van de grote aardbeving.

En zij hoorden een luide stem uit de hemel, die tot hen zei: Kom hierheen omhoog. En zij voeren op naar de hemel in een wolk; en hun vijanden aanschouwden hen. En op datzelfde uur geschiedde er een grote aardbeving, en het tiende deel van de stad viel, en in de aardbeving werden zeventuizend mensen gedood; en de overigen werden zeer bevreesd en gaven heerlijkheid aan de God des hemels. Het tweede wee is voorbij; en zie, het derde wee komt spoedig. En de zevende engel bazuinde; en er klonken luide stemmen in de hemel, die zeiden: De koninkrijken van deze wereld zijn geworden tot de koninkrijken van onze Heere en van zijn Christus; en Hij zal regeren in alle eeuwigheid. En de vierentwintig ouderlingen, die vóór God op hun tronen zaten, wierpen zich met hun aangezichten ter aarde en aanbaden God, zeggende: Wij danken U, Heere God, Almachtige, Die is, en Die was, en Die komen zal; omdat Gij Uw grote macht tot U hebt genomen en het koningschap hebt aanvaard. En de volken waren

toornig geworden, en Uw toorn is gekomen, en de tijd van de doden, opdat zij geoordeeld zouden worden, en opdat Gij loon zoudt geven aan Uw dienstknechten, de profeten, en aan de heiligen, en aan hen die Uw naam vrezen, kleinen en groten; en opdat Gij hen zoudt verderven die de aarde verderven. Openbaring 11:12–18.

Ezechiëls dode beenderen stijgen „op ten hemel in een wolk; en hun vijanden” aanschouwen „hen” in het „uur” waarin de muziek van Nebukadnezar begint te spelen, en de hoer van Tyrus begint te zingen, en het afvallige Israël begint te dansen. Het afvallige Israël vertegenwoordigt de valse profeet, koning Nebukadnezar is de draak en de hoer van Tyrus is het beest. De dans wordt uitgebeeld door de profeten van Baäl en de profeten van het bos in het verhaal van Elia. Zij werd ook uitgebeeld door de dans van Salome, de dochter van Herodias. Baäl is de valse mannelijke godheid en Astaroth zijn de profeten van het bos, dat een vrouwelijke godheid is. Samen vertegenwoordigen zij de combinatie van kerk (de vrouw) en staat (de man). Samen vertegenwoordigen zij de valse profeet van de Verenigde Staten. Salome maakt duidelijk dat de valse profeet de dochter van Rome is, welks beeld de combinatie van kerk en staat in de Verenigde Staten is.

Daarom traden op dat ogenblik enige Chaldeeën naar voren en beschuldigden de Joden. Zij namen het woord en zeiden tot koning Nebukadnezar: O koning, leef in eeuwigheid. Gij, o koning, hebt een bevel uitgevaardigd dat ieder mens die het geluid van de hoorn, fluit, citer, lier, psalter en doedelzak, en allerlei soorten muziek, zal horen, zich zal neerwerpen en het gouden beeld aanbidden; en dat ieder die zich niet neerwerpt en aanbidt, in het midden van een brandende vurige oven geworpen zal worden. Er zijn enige Joden die gij hebt aangesteld over het bestuur van het gewest Babel, Sadrach, Mesach en Abednego; deze mannen, o koning, hebben u niet geacht: zij dienen uw goden niet en aanbidden het gouden beeld niet dat gij hebt opgericht. Daniël 3:8–12.

In dat „uur” zagen de vijanden van Sadrach, Mesach en Abednego dat zij het merkteken van het beest weigerden, en vervolgens verzochten zij de koning het voorgeschreven oordeel ten uitvoer te brengen. In dat „uur” wordt de zondagswet, die de schudding is waardoor het beest uit de aarde (de aardbeving) wordt geconfronteerd, en de woede en grimmigheid van Nebukadnezar geopenbaard.

Toen Nebukadnezar in zijn woede en grimmigheid beval om Sadrach, Mesach en Abednego te brengen. Toen brachten zij deze mannen voor de koning. Daniël 3:13.

De vervolging die wordt uitgevoerd tegen Gods twee getuigen (Sadrach, Mesach en Abednego), wordt voltrokken wanneer zij weigeren zich neer te buigen, of, zoals Openbaring elf het aanduidt — zij staan op hun voeten.

En na drie dagen en een halve voer de Geest des levens uit God in hen, en zij gingen op hun voeten staan; en grote vrees viel op hen die hen zagen. En zij hoorden een luide stem uit de hemel tot hen zeggen: Kom hierheen omhoog. En zij voeren op naar de hemel in een wolk; en hun vijanden aanschouwden hen. Openbaring 11:11, 12.

Weigerend zich neer te buigen, staan zij op hun voeten als Ezechiëls machtige leger. Zij staan wanneer zij de verzegelingsboodschap ontvangen en vervolgens verkondigen, die protesteert tegen

de vorming van de vereniging van kerk en staat in de Verenigde Staten, en waarschuwt voor de spoedig komende zondagswet, en aangeeft dat Gods vergeldend oordeel op het punt staat voltrokken te worden door de islam van de derde Wee. De boodschap van de Middernachtsroep wordt voorgesteld door het „geheim” dat in hoofdstuk twee aan Daniël werd geopenbaard, en wanneer Gods volk van de laatste dagen zich in die „waarheid” vestigt, kunnen en zullen zij door de op handen zijnde aardbeving niet aan het wankelen worden gebracht.

“Het werk in Battle Creek is van dezelfde orde. De leiders in het sanatorium hebben zich vermengd met ongelovigen en hun, min of meer, toegang verleend tot hun beraadslagingen, maar het is alsof zij aan het werk gaan met gesloten ogen. Hun ontbreekt het onderscheidingsvermogen om te zien wat zich te eniger tijd over ons zal uitstorten. Er heerst een geest van wanhoop, van oorlog en bloedvergieten, en die geest zal toenemen tot vlak voor het einde van de tijd. Zodra het volk van God aan hun voorhoofden verzegeld is—het is geen zegel of merkteken dat gezien kan worden, maar een gevestigd worden in de waarheid, zowel verstandelijk als geestelijk, zodat zij niet bewogen kunnen worden—zodra Gods volk verzegeld en voorbereid is op de schudding, zal die komen. Ja, zij is reeds begonnen. De oordelen van God rusten nu op het land om ons te waarschuwen, opdat wij mogen weten wat komen gaat.” Manuscript Releases, deel 10, 252.

De verzegeling stelt een merkteken voor dat aanvankelijk door mensen niet kan worden gezien, maar daarna door iedereen wordt gezien. Wanneer Gods volk de boodschap van de Middernachtsroep aanvaardt, hetgeen is voorgesteld door het „verborgen ding” dat in Daniël hoofdstuk twee aan Daniël werd geopenbaard, hebben zij het „verborgen ding” van het beeld van het beest aanvaard dat leidt tot het merkteken van het beest, dat het oordeel van God teweegbrengt, welk oordeel door de islam wordt voltrokken. Dit vindt plaats in een tijd waarin een „geest van wanhoop, van oorlog en bloedvergieten” toeneemt. Die tijd is nu. Het vindt plaats wanneer de leiders van het adventisme vanwege Laodiceïsche blindheid niet kunnen zien. Tijdens het verzegelingsproces, dat bij de Middernachtsroep wordt voltooid, wordt het zegel op de voorhoofden van de wijze maagden gedrukt, maar het blijft onzichtbaar. Sadrach, Mesach en Abednego stellen hen voor die in de waarheid bevestigd zijn, zoals geïllustreerd wordt door hun samenspraak met Nebukadnezar.

Nebukadnezar sprak en zeide tot hen: Is het waar, o Sadrach, Mesach en Abednego, dat gij mijn goden niet dient en het gouden beeld dat ik heb opgericht niet aanbidt? Nu dan, indien gij bereid zijt, zodra gij het geluid hoort van hoorn, fluit, citer, luit, psalter, doedelzak en allerlei soorten muziek, neer te vallen en het beeld te aanbidden dat ik gemaakt heb, dan is het wel; maar indien gij het niet aanbidt, zult gij op hetzelfde ogenblik in het midden van een brandende vurige oven geworpen worden; en wie is de God die u uit mijn hand zal verlossen? Sadrach, Mesach en Abednego antwoordden en zeiden tot de koning: O Nebukadnezar, wij achten het niet nodig u in deze zaak antwoord te geven. Indien het zo zij, onze God, Die wij dienen, is bij machte ons te verlossen uit de brandende vurige oven, en Hij zal ons uit uw hand verlossen, o koning. Maar zo niet, het zij u bekend, o koning, dat wij uw goden niet zullen dienen, noch het gouden beeld aanbidden dat gij hebt opgericht. Daniël 3:14–18.

Daarna zullen de drie waardigen het zegel van God openbaren dat gezien kan worden. Alleen zij die eerst het inwendige, onzichtbare zegel bezitten, zullen betrokken zijn bij het openbaren van het zegel van God in de tijd waarin het gezien moet worden.

Toen werd Nebukadnezar met grimmigheid vervuld, en de uitdrukking van zijn gelaat veranderde zich tegen Sadrach, Mesach en Abednego; daarom sprak hij en beval dat men de oven zevenmaal heter zou stoken dan men hem gewoon was te stoken. En hij gebod de sterkste mannen die zich in zijn leger bevonden, Sadrach, Mesach en Abednego te binden en hen in de brandende vurige oven te werpen. Toen werden deze mannen gebonden in hun mantels, hun broeken, hun tulbanden en hun overige klederen, en in het midden van de brandende vurige oven geworpen. Daarom, omdat het bevel van de koning dringend was en de oven buitengewoon heet, doodde de vlam van het vuur die mannen die Sadrach, Mesach en Abednego naar boven brachten. En deze drie mannen, Sadrach, Mesach en Abednego, vielen gebonden neer in het midden van de brandende vurige oven. Toen was koning Nebukadnezar ontzet, en hij stond haastig op, nam het woord en zei tot zijn raadslieden: Hebben wij niet drie gebonden mannen in het midden van het vuur geworpen? Zij antwoordden en zeiden tot de koning: Zeker, o koning. Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen, los en wandelend te midden van het vuur, en zij hebben geen letsel; en de gestalte van de vierde is als die van de Zoon van God. Daniël 3:19–25.

De twee getuigen, vertegenwoordigd door Sadrach, Mesach en Abednego, worden vervolgens als een banier opgericht, en daarna zal het zegel zichtbaar worden.

“Het werk van de Heilige Geest is de wereld te overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel. De wereld kan slechts worden gewaarschuwd wanneer zij degenen die de waarheid geloven, geheiligd door de waarheid, ziet handelen naar hoge en heilige beginselen, en in verheven en verheffende zin de scheidslijn tonen tussen hen die de geboden van God onderhouden en hen die die onder hun voeten vertreden. De heiliging door de Geest markeert het onderscheid tussen hen die het zegel van God hebben en hen die een valse rustdag houden. Wanneer de beproeving komt, zal duidelijk worden getoond wat het merkteken van het beest is. Het is de viering van de zondag. Zij die, nadat zij de waarheid hebben gehoord, deze dag blijven beschouwen als heilig, dragen het merkteken van de mens der zonde, die meende tijden en wetten te veranderen. Bible Training School, 1 december 1903.”

Bij de zondagswet zullen de Verenigde Staten zich tot de Verenigde Naties wenden om haar profetische werk te volbrengen. Zij zal de wereld misleiden door de wonderen die zij verricht, zoals voorgesteld door de dans van Salomé. Terwijl zij haar dans van misleiding uitvoert, zal de hoer van Tyrus haar liederen zingen en zal het orkest van Nebukadnezar de muziek spelen. De Verenigde Staten nemen het voortouw om de wereld te dwingen het lied te aanvaarden en zich neer te buigen voor het beeld.

En ik zag een ander beest opkomen uit de aarde; en het had twee horens aan een lam gelijk, en het sprak als een draak. En het oefent al de macht van het eerste beest uit vóór diens ogen, en maakt dat de aarde en zij die daarop wonen het eerste beest aanbidden, welks dodelijke wond genezen was. En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel op de aarde doet

neerdalen voor de ogen der mensen. En het verleidt hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die het macht had te doen voor de ogen van het beest; en het zegt tot hen die op de aarde wonen, dat zij voor het beest, dat de wond van het zwaard had en weer levend geworden was, een beeld zouden maken. En het werd macht gegeven om aan het beeld van het beest adem te geven, opdat het beeld van het beest ook zou spreken, en zou maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden. En het maakt dat aan allen, kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en slaven, een merkteken gegeven wordt op hun rechterhand of op hun voorhoofd; en dat niemand kan kopen of verkopen dan hij die het merkteken heeft, of de naam van het beest, of het getal van zijn naam. Hier is de wijsheid. Wie verstand heeft, berekene het getal van het beest, want het is een menselijk getal; en zijn getal is zeshonderd zesenzestig. Openbaring 13:11–18.

Egypte vertegenwoordigt in de laatste dagen de wereld (destijds bestuurd door de Verenigde Naties), maar er is een „Wee” (een symbool van de islam) uitgesproken over hen (de Verenigde Staten) die zich voor hulp tot Egypte wendden. Wanneer de drie waardigen in de oven worden geworpen en tot banier voor de wereld worden, is de oven in werkelijkheid niet de oven van Nebukadnezar.

Wee hun die naar Egypte afgaan om hulp, die steunen op paarden en vertrouwen op wagens, omdat zij talrijk zijn, en op ruiters, omdat zij zeer sterk zijn; maar zij zien niet op de Heilige Israëls en zoeken de HEERE niet! Toch is ook Hij wijs, en Hij zal onheil brengen en Zijn woorden niet herroepen; maar Hij zal opstaan tegen het huis der boosdoeners en tegen de hulp van hen die ongerechtigheid bedrijven. De Egyptenaren nu zijn mensen, en geen God; en hun paarden zijn vlees, en geen geest. Wanneer de HEERE Zijn hand zal uitstrekken, dan zal zowel hij die helpt struikelen als hij die geholpen wordt vallen, en zij zullen allen tezamen omkomen. Want zo heeft de HEERE tot mij gesproken: Gelijk de leeuw en de jonge leeuw grommen over hun prooi, wanneer een menigte herders tegen hem wordt samengeropen, hij voor hun stem niet bevreesd zal zijn, noch zich zal laten verschrikken door hun rumoer: zo zal de HEERE der heerscharen neerdalen om te strijden voor de berg Sion en voor haar heuvel. Zoals vogels zweven, zo zal de HEERE der heerscharen Jeruzalem beschutten; beschuttende zal Hij het ook verlossen; voorbijtrekkende zal Hij het sparen. Keert terug tot Hem van Wie de kinderen Israëls diep zijn afgevallen. Want te dien dage zal ieder zijn zilveren afgoden en zijn gouden afgoden wegwerpen, die uw eigen handen u tot zonde gemaakt hebben. Dan zal Assyrië vallen door het zwaard, niet van een machtig man; en het zwaard, niet van een gering man, zal hem verslinden; maar hij zal voor het zwaard vluchten, en zijn jongemannen zullen te gronde gericht worden. En uit vrees zal hij naar zijn vesting voorbijtrekken, en zijn vorsten zullen verschrikt zijn vanwege het banier, spreekt de HEERE, Wiens vuur in Sion is en Wiens oven in Jeruzalem. Jesaja 31:1–9.

Jeruzalem is de oven waarnaar de wereld zal opzien, en zij zullen vier mannen daarin zien wandelen.

Toen naderde Nebukadnezar tot de opening van de brandende vuuroven; hij nam het woord en zei: Sadrach, Mesach en Abednego, gij dienaren van de allerhoogste God, komt naar buiten en komt hierheen. Toen kwamen Sadrach, Mesach en Abednego uit het midden van het vuur. En

de vorsten, stadhouders, landvoogden en des konings raadsliden, die bijeenvergaderd waren, zagen deze mannen, over wier lichamen het vuur geen macht had gehad; zelfs was geen haar van hun hoofd geschroeid, hun mantels waren niet veranderd en zelfs de geur van vuur was niet op hen overgegaan. Toen nam Nebukadnezar het woord en zei: Geloofd zij de God van Sadrach, Mesach en Abednego, die Zijn engel gezonden en Zijn dienaren verlost heeft, die op Hem vertrouwden, en het woord des konings hebben veranderd en hun lichamen hebben overgegeven, opdat zij geen enkele god zouden dienen of aanbidden, behalve hun eigen God. Daniël 3:26–28.

Nebukadnezar vaardigde vervolgens nog een decreet uit. Dat decreet symboliseert het laatste decreet in de eindtijd. Hij vaardigt een doodsdecreet uit, dat in zijn zwakke poging om de God des hemels te verheffen, in werkelijkheid de profetische symboliek is van het doodsdecreet aan het einde van de wereld. Nebukadnezar, die een koning aan het einde van de wereld vertegenwoordigt, is een symbool van de tien koningen van de draak, die hoererij bedrijven met de hoer van Rome. Het volgende decreet in het profetische scenario is het doodsdecreet, en hoewel Nebukadnezar voor zijn eigen tijd een afkondiging doet uitgaan, vertegenwoordigt hij in werkelijkheid het laatste decreet van de drievoudige unie in de eindtijd. Dat decreet is het doodsdecreet dat van kracht wordt nadat de genadetijd is gesloten, maar nooit tegen Gods volk ten uitvoer wordt gebracht.

Daarom vaardig ik een besluit uit, dat ieder volk, elke natie en taal, die iets onbehoorlijks spreken tegen de God van Sadrach, Mesach en Abednego, in stukken gehouwen zullen worden en dat hun huizen tot een mesthoop gemaakt zullen worden; want er is geen andere God die op deze wijze verlossen kan. Toen bevorderde de koning Sadrach, Mesach en Abednego in het gewest Babel. Daniël 3:29, 30.

Wij hebben nu voldoende van de eerste drie hoofdstukken van Daniël vastgelegd om onze beschouwing van het vierde en vijfde hoofdstuk te beginnen, die worden beheerst door het profetische beginsel van „herhalen en uitbreiden”. Daniël hoofdstuk vier wijst op 1798 en het begin van het beest uit de aarde, en Daniël hoofdstuk vijf wijst op de zondagswet en het einde van het beest uit de aarde wanneer het spreekt als een draak. Deze twee hoofdstukken moeten „regel op regel” met de eerste drie hoofdstukken worden samengebracht om voort te bouwen op de structuur van de boodschappen van de drie engelen. Vanwege dit feit zullen wij eerst zorgvuldig het beginsel van „regel op regel” definiëren.

Wij zullen in het volgende artikel verdergaan.

„Belsazar waren vele gelegenheden gegeven om de wil van God te kennen en te doen. Hij had gezien hoe zijn grootvader Nebukadnezar uit de samenleving der mensen werd verstoten. Hij had gezien hoe het verstand waarop de trotse monarch zich beroemde, hem werd ontnomen door Hem die het gegeven had. Hij had gezien hoe de koning uit zijn koninkrijk werd verdreven en tot metgezel van de dieren des velds werd gemaakt. Maar Belsazars liefde voor vermaak en zelfverheerlijking wiste de lessen uit die hij nooit had mogen vergeten; en hij bedreef zonden die gelijksoortig waren aan die welke treffende oordelen over Nebukadnezar hadden gebracht. Hij verkwistte de gelegenheden die hem genadig waren verleend en verzuimde de mogelijkheden die binnen zijn bereik lagen te benutten om met de waarheid

bekend te worden. ‘Wat moet ik doen om zalig te worden?’ was een vraag waaraan de grote maar dwaze koning onverschillig voorbijging.” Bible Echo, 25 april 1898.